

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

- ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἶνεκ', ὦ κόραι,
 πάγον προσίξειν τόνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρρηκτον σάκος. 190
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἰκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γοεδνὰ καὶ ζαχρεῖ' ἔπη
 ξένους ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυδας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγὰς.
 φθογγῇ δ' ἐπέσθω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ τμετώ πω σωφρονῶν
 ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένῃ· τὸ τῆδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ξένη φυγὰς.
 θραυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἡσσονας.
 Χο. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούντας ἐννέπεις.
 φυλάξομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν 205
 κεδνὰς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι.
 Δα. ἴδοιτο δῆτα πρευμενοῦς ἀπ' ὄμματος. 210 207
 Χο. θέλοιμ' ἂν ἤδη σοὶ πέλας θρόνους ἔχειν. 208
 Δα. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 207
 Χο. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μάπολωλότας. 209 210
 Δα. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε.